

België - Belgique
P.B.
3320 Hoegaarden

2.2609

driemaandelijks tijdschrift
De V Geslachten van Hoegaarden

édition trimestrielle
Les V Lignages de Hoegaarden

STEENWEGEN FILLET
PROCESSIEWEG 66
3300 TIENEN

FAMILIESCHOON

Anno XLV nr 8(NR) 1/2004
driemaandelijks maart, april, mei

Afgiftekantoor 3320 Hoegaarden

Ver. uitg. A Veroeveren, A. Putzeysstr, 10, 3320 Hoegaarden

Ereraad — Conseil d'honneur
Z.E.H. Henri Peeters (†), Pastoor en Landdeken van het Concilie van Hoegaarden
Sieur J.M. Lowet-Oury (†), Président d'honneur et Administrateur délégué de la Raffinerie et Sucrerie de Grand-Pont
Dhr. L. Borremans (†), Ere-Ambassadeur van Z.M. de Koning der Belgen
Dhr. G. Puttevils(+), Ere-Ambassadeur van Z.M. de Koning der Belgen
Dhr. Baron Charles Roberti de Winghe, Ere-Notaris
Z.E.H. J. Vandervelpen, Deken van Hoegaarden

Beschermraad — Comité de patronage
College van Burgemeester en Schepenen van Hoegaarden
Museum 't Nieuwhuys – Stichting Julien Van Nerum – vzw Hoegaarden

Redactie — Rédaction
Maurice Dodion – Lelielaan 34 – 3191 Hever – Tel. (015) 61 43 24
e-mail: dodionm@hotmail.com

PRK — CCP
000-0895026-07 – Confrerie der V Geslachten – Hoegaarden

Confrerie der V Geslachten — Confrérie des V Lignages
Stichting — Fondation 09-12-1741

Rechthebbende Geslachten — Lignages ayants-droit

Servais Sweerts x Angeline Sweerts	(De Zwarte Merel / Le Merle Noir)
Hubert Sweerts x Barbe Van Osmael	(Het Groene Klaverblad / Le Trefle Vert)
Charles Van Nerum x Barbe Sweerts	(De Gulden Lelie / Le Lys d'Or)
Henri Hoebancx x Anne Sweerts	(Het Zilveren Zwaard / Le Glaive d'Argent)
Henri Struys x Elisabeth Sweerts	(De Zilveren Struisvogel / L'Autruche d'Argent)

Lidmaatschap en abonnements
A. Van Nerum, Parklaan 5, 1860 Meise

Verzending Familieschoon
F. Veroeveren, A. Putzeysstraat 10, 3320 Hoegaarden

Ruilabonnements en Correspondentie
M. Dodion, Lelielaan, 34, 3190 Hever

Website : <http://www.5geslachten.org>
<http://www.hoegaardenvgeslachten.tk>

Het Ganzenspel van de V Geslachten

is te verkrijgen door storting van 15 Euro
op rek. 330-0102965-05
Dodion M Lelielaan 34 3190 Hever
verzendingskosten inbegrepen

Le Jeu d'Oie de la
Coinfrérie des V Lignages Nobles de Hoegaarden
15 Euro (frais de port inclus)
330-0102965-05
Dodion M Lelielaan 34 3191 Hever

Art 23 Duizend jaar mensen rond de kerk, de pastorie en 't Nieuwhuys te Hoegaarden

Nacht van de Geschiedenis
Davidsfonds Hoegaarden 23 maart 2004
Tekst samengesteld door M. Dodion

Doel van deze wandeling

Drie verschillende gebouwen, één verleden

Voor deze nacht van de geschiedenis van het Davidsfonds vertrekken we op het Gemeenteplein en zullen we langs de Pastoriestraat binnen een uurtje aankomen aan 't Nieuwhuys. Al schijnt deze route de logica zelf, toch is het geen traject dat lukraak gekozen is. We gaan een wandeling maken langs drie gebouwen en proberen om de mensen te vergezellen die gedurende een millennium mee gebouwd en herbouwd hebben aan deze edificies. Niet in extenso gaan we al die opeenvolgende generaties ontleden, dat zou trouwens onmogelijk zijn. We gaan er een aantal facetten en figuren uithalen met een welbepaald doel voor ogen. Door de kennis van het dorpsverleden op te frissen en hopelijk aan te vullen gaan we het verband achterhalen tussen deze drie constructies. En door dieper in te gaan op de drijfveren bij het realiseren van kerk, pastorie en Nieuwhuys gaan we ook onze historische kijk op onze voorouders proberen in een juist perspectief te plaatsen. Aan het einde van deze wandeling zou moeten duidelijk zijn dat inzicht krijgen in vervlogen tijden niet eenvoudig is; dat de interpretatie van het verleden niet alleen afhangt van de geschreven en materiële bronnen en sporen die overblijven of nog regelmatig ontdekt worden; dat onze subjectieve interpretatie van het verleden, en als beperkte mensen en medespelers in het *Grote Drama van de Geschiedenis* kunnen we onmogelijk objectief zijn, steeds een eigen uitleg zoekt. Tegelijk is onze beperktheid en onze subjectiviteit een zegen omdat we erdoor gestimuleerd worden te blijven zoeken om onze historische kennis te verdiepen en te verfijnen.

En omdat elk menselijk streven geleid of minstens gestimuleerd wordt tot een of andere vorm van eigenbelang kunnen we uit deze wandeling ook nog de les trekken dat wij, mensen van nu of van vroeger, voor de eigen glorie veel opofferen, dat geld nooit veraf is, maar dat uiteindelijk onze voorouders meestal het beste voor hadden en hun best deden, zoals wij allemaal.

Hoegaarden openluchtmuseum?

Om het nog eens enigzins anders uit te drukken wat wij bedoelen met deze wandeling, het volgende. Wijlen dr Jan Verbesselt, conservator bij de Koninklijke Musea voor Kunst en Geschiedenis van het Jubelpark, is in de jaren 60 van de vorige eeuw een aantal keren te Hoegaarden geweest en noemde onze gemeente één groot openluchtmuseum. Wat schiet daar nu, vier decennia later nog van over? Wat is verdwenen en wat is hopeloos verknoeid? Wie maakt de inventaris op en stelt een klachtenboek samen?

Maar als we zo handelen kunnen we evengoed onze Sweertsen met de vinger wijzen die ca 1750 de huidige Pastoriestraat lieten kasseien voor hun profijt, en niet voor de gemeenschap die zij geacht werden te vertegenwoordigen, omdat zij heel het dorpsbestuur hadden naar hun hand gezet. Maar vergeten we dan niet dat door hun manier van handelen ook de klassieke bierweg naar Leuven (de Doelstraat) werd gemoderniseerd op last van de Luikse overheid. Dat er een kapitaal van drie straten werd besteed, de proceskosten over de zaak beliepen ook de kostprijs van een straat, kan leiden tot de vraag over besteding van belastinggeld. Maar is dat relevant als we naar deze grote en grootse kerk kijken die in diezelfde periode werd gebouwd en herbouwd tot wat ze nog altijd is? Hadden diezelfde voorouders niet veel beter de vervallen

middeleeuwse kerk in al haar glorie hersteld? Deze grote en ongetwijfeld prachtige kerk kon ook wedijveren met de andere romaanse bedehuizen in de streek. Daar stond immers eens het castrum van Alpaïdis, toen Hoegaarden het centrum was van een heel graafschap, met wortels tot in de hoogste keizerlijke kringen. Waarom hebben voorouders toegelaten dat buiten deze kunstmatige heuvel en de *cartouche* in de toren dat alles verdween?

Denkelijk is het beter de aandacht te vestigen op wat bewaard is en er op te wijzen hoe dat verleden verder blijft leven voor wie er oog voor heeft en er energie in steekt om het verder uit te diepen. Achter de façades van gebouwen moet er oog zijn voor de mensen die ze geconcipieerd hebben en er geleefd hebben. Ook als diezelfde mensen of hun nazaten er op een bepaald ogenblik anders over dachten. Inzien dat zij ook een visie hadden op de toekomst en tegelijk een degelijke kennis van het verleden is belangrijk en stimuleert onderzoek. Wij kunnen hopelijk uit deze rondgang leren beseffen dat onze voorouders niet erg van ons verschilden wat betreft hun aspiraties en hun ... verborgen agenda.

Van centrum van een graafschap (castrum van Alpaïdis) tot machtsymbool van Sweerts (rococokerk 18de eeuw)

Een dubbele millenniumviering

In 1977 kondigde de *Navorsingscommissie van 't Nieuwhuys*, zeg maar de mensen die het tijdschrift *Alpaïdis* uitgaven en 't Nieuwhuysmuseum runden, het duizendjarig bestaan van Hoegaarden aan voor 1980. Zeer mooi meegenomen. Het was een activiteit van formaat dat het museum, geopend in 1965, best kon gebruiken. Toevallig ging Luik ook in dat jaar haar millenniumfeestelijkheden houden en met Luik een aantal van de gewezen steden van het Luikse Prinsbisdom. En vermits Hoegaarden deel had uitgemaakt van dat Prinsbisdom, werd er in het museum niet getwijfeld om mee te doen. Millennia vieren was op dat moment een trend. Het bewijs voor dit evenement werd gevonden in het afschrift van een *codicil* (bijvoegsel bij een akte) dat zich bevond in het *Archief van de V Geslachten*. Het bewuste document uit 1780 laat toe het stichtingsjaar van de Hoegaardse kapittel en de afkomst van gravin Alpaïdis te duiden. Het waren twee belangrijke onderwerpen uit de Hoegaardse geschiedschrijving waar de voorgangers A. Wauters in 1882 en J. Vander Velpen in 1959, waar wij het nog zullen over hebben, weinig licht hadden doen schijnen. De publicatie van het document leidde echter in de eerste plaats tot een folkloristisch *welles-nietes* dorpsspel met het gemeentebestuur. Gevolgen waren doorgedreven opzoekingen naar *dé* waarheid, waarover verder meer, en het dubbele millenniumfeest te Hoegaarden in 1980 en 1981. De stad Brussel vierde trouwens ook gedurende twee opeenvolgende jaren haar millennium.

Wat stond er in het document?

Natuurlijk beperkt de bewoningsgeschiedenis van Hoegaarden zich niet tot de laatste duizend jaar. Een millenniumviering zet een bepaald feit in het daglicht, waarrond dan uitgebreid aan toeristische promotie kan gedaan worden. In het *codicil* staat het volgende zinsdeel te lezen: "*so wat DCCC jaeren na de fundatie van ons Capittel van Hougaerden door Alpaïdis ...*". Alpaïdis stichtte het kapittel dus rond het jaar 980, vermits deze tekst over de ingestelling van de familie-gilden in de schoot van de vijf geslachten werd opgesteld in 1780, om bijgevoegd te worden aan de akte van december 1741, de stichtingsakte van de *Confrerie der V Geslachten*. Omdat het *so wat* in de tekst minstens het vermoeden schiep dat het maar een benaderend jaartal was, terwijl de andere tijdsreferenties in de tekst wel expliciet werden vermeld, werd het 980 betwist en zelfs het hele document. Het positieve gevolg was dat uitgebreide opzoekingen, door het Rijksarchief en Koninklijk Archief van het Paleis inbegrepen, uiteindelijk de conclusie opleverden dat 980 het stichtingsjaar was.

Codicil van 9 26 Gris 1180

Op luden doren 9 26 Gris van 't jaer 1180 ont ons
 Heeren Iesu Christi M CCC LXX so wat
 Dece Jaren na de fundatio van ons Capittel
 van Hoegaerden door Alpaïdis by die Bratie
 Godts Graafvinner Jouaierre van Bruyeton
 ende Vrouwe van Ghinay causa uxoris
 Alpaïdis van Humigny ende Rotomus
 filia van Graef Everbald van Hoegaerden
 ende Alpaïdis van Wrenfrych in eerste
 trouwen met Graef Godofried van Jalic
 ende dan met Graef Eghbriht van Aldunnon
 Op dito so oec 2. II na die octrooy van
 de Luyche Chartre van Hoegaerden door de
 Heere. Biscop Johan III van Rheondoren Sone
 van Ewde van Dampierre en van Melant van
 Bothano

(eerste pragraaf van het fameuze codicil)

Merkwaardige constatacie: kennis en misleiding

Onze voorouders bleken heel goed hun dorpsverleden te kennen en ook wat betreft de afkomst van gravin Alpaïdis bleken zij meer te weten dan wij konden vermoeden. De enige vraag die overbleef was die naar de afkomst van haar moeder, ook een zekere Alpaïdis.

Een andere vaststelling die wij deden bij dit bewust uitpluizen van alle mogelijke pistes was een paragraaf in de *Histoire des communes belges* van Alphonse Wauters. In de geschiedenis van Hoegaerden heeft hij het over bepaalde documenten die vernietigd zijn ofwel weggestopt. Hij schrijft zelfs letterlijk dat hij vermoedt dat men over de oorsprong van het kapittel heeft geprobeerd een waas van onzekerheid te hangen en dat er een belangrijk register op het gemeentehuis ligt met heel wat documenten. Dat register dat hij tussen 1875 en 1880 moet gezien hebben, toen hij zijn opzoekingswerk deed, is ondertussen spoorloos. Het *cartularium* waaruit afgeschreven werd in het begin van de 17de eeuw is tot de dag van vandaag eveneens spoorloos.

Het *castrum* van Alpaïdis van Hoegaerden

Het bestuurlijke en rechterlijke district bij uitstek sinds de Frankische periode wordt in de Latijnse teksten *pagus* genoemd. De gelijkstelling aan *gouw* is eigenlijk een onjuistheid die niet meer te herstellen is. De meeste gouwen in onze streken kent men eerst door bronnen uit de

Karolingische periode (na 750), alhoewel vele ouder zijn. In de teksten van de Merovingische periode zijn de *Pagus Bracbatensis* of Brabant (eind 7de eeuw) en de *Pagus Hasbaniensis* of Haspengouw (741) bekend. Uit de tekst van het Verdrag van Meerssen (870) blijkt ook dat Brabant en Haspengouw al daarvoor elk in vier kleinere graafschappen waren onderverdeeld. Eén van de vier in Haspebgouw was *Brunengeruz* of *Brunerode* en had Hoegaarden als hoofdplaats. Uitgestrekte gouwen onderverdelen in verschillende graafschappen gebeurde met het oog op beter bestuur.

Gedurende de gehele Karolingische periode, van pakweg het midden van de 8ste eeuw tot het midden van de 10de eeuw, is de gouw de gebiedseenheid bij uitstek gebleven. Dikwijls spreekt men nu van *comitatus* of graafschap. Aan het hoofd stond een graaf (*comes*), die door de koning werd benoemd. Hij was de territoriale vertegenwoordiger van het koninklijk gezag met volledige bevoegdheid op gebied van politie, rechtspraak, militaire aangelegenheden en heffing van belastingen. Zijn gezag berustte, zoals dat van zijn vorst, ook op de ban (*bannum*), het recht om te bevelen, te verbieden en overtredingen te bestraffen. De graven werden niet betaald. Aan hun functie was een dotatie van domeinen gekoppeld en vele graven kregen ook het leke-abbatiaat over een of meer abdijen. Zij kregen een derde van de boetes en een deel, misschien ook een derde, van de belastingen.

De graven waren machtige figuren en bestuurden vaak meer dan één graafschap. Zij onttrokken zich geleidelijk aan de koninklijke macht en vanaf 850 was hun functie erfelijk geworden in onze contreien. De graven werden meestal verkozen uit de Frankische aristocratie. We kennen er maar enkele van, daarbij zijn er in het verleden nogal wat gissingen gemaakt die algemeen aanvaard worden, maar absoluut niet zeker zijn. Zo was in 834 ene Eggehard graaf van Haspengouw of van één van de vier Haspengouwse graafschappen.

Die graven kregen ook dikwijls nog andere opdrachten, als diplomaten bv., omdat zij tot de groten van het rijk behoorden. De Karolingers namen deze vertegenwoordigers van het koninklijk gezag op in hun vazalliteit. En de dotatie die bij hun ambt hoorde werd hen als beneficium in leen gegeven. Door deze gang van zaken vond er een assimilatie plaats van ambt en beneficium. Door het erfelijk worden vanaf ca 850 werd de vazalliteit inplaats van een element van unificering, een desintegrerende factor in het Karolingische rijk.

De geslachten die bij de strijd om de macht een rol speelden vormden samen de rijksaristocratie en werden door hun tijdgenoten aangeduid als *groten*, *machtigen* of *edelen*. Deze groep kenmerkte zich door vrije geboorte, verspreid grondbezit en verwantschapsbanden, liefst met het Karolingische huis. Door een huwelijk met een Karolingische koningsdochter verschaften men zich toegang tot de toplaag. De kinderen uit die verbintenis hadden via hun moeder koninklijk bloed in de aderen en waren daardoor gekwalificeerd voor hoge posities.

Gravin Alpaïdis is de laatste wereldlijke vorstin over Hoegaarden geweest. Heeft zij er ook werkelijk geresideerd? Moeilijk te beantwoorden vraag. Wij gaan er niet op in, maar feit is dat op haar bezittingen hier een collegiale kerk werd gebouwd met een kapittel van 12 kanunniken. Was er op deze plaats voorheen al een kerk? Waarschijnlijk wel. Het ging dan om een Merovingische constructie uit hout (?), zoals de andere gebouwen in het *castrum*, alles binnen een omheining omringd door een gracht. Van dit alles is deze kunstmatige heuvel en de waterpomp (1818) op de vroegere dorpspoel (alias het restant van de omwallingsgracht van het *castrum*) het restant. Na de stichting van het kapittel is er ongetwijfeld een nieuw én groter bedehuis gebouwd.

De romaanse kerk uit de 12de eeuw

De grote Middeleeuwse kerk in romaanse stijl schijnt te dateren van de 12de eeuw. Dat kan gezien worden in de huidige crypte van de kerk aan de resterende fundamenten. Van deze kerk is er alleen een kleine tekening bewaard uit een kaartboek van de abdij van Averbode, maar dat maakt ons weinig wijzer. Uit de resterende teksten vanaf het begin van de 16de eeuw leren we dat er veel gelijkenis moet geweest zijn tussen de kerk van Hoegaarden en die van Orp le

Grand. De voormalige kerk had zijbeuken en een transept (dwarsbeuk). Ze had twee torens. Zeer waarschijnlijk waren die gebouwd aan de ingang van de zijbeuken en was de eerste verdieping van de huidige toren het middengebouw van de Westbouw. De voormalige kerk was vermoedelijk 66 meter lang, die van Orp is er 45 en die van Nijvel 100 meter. Tussen Orp le Grand en Hoegaarden bestaat veel gelijkenis. Beide plaatsen zijn oud en behoorden in de 10de eeuw tot dezelfde familie, die er telkens een kapittel stichtte. Het kapittel van Orp hield op te bestaan in 1036 door schenking van de kerk aan de abdij van Florennes.

Is het bouwwerk van de 12de eeuw een herstel of aanpassing van de eerste kapittelkerk? Dat weten we niet. Wel weten we dat de romaanse kerk van de 12de eeuw in het begin van de 16de eeuw hoogdringend aan herstellingswerken toe is. Het is vooral één van de zijtorens die er dan erg aan toe was. Maar zogauw we een desbetreffend document in handen krijgen is het afkomstig van één van de twee partijen die kibbelen over wie de kosten van het herstel moet dragen. De kanunniken gaan er steevast van uit dat zij er niet moeten voor opdraaien, maar hoogstens hun proost, die lid is van het Domkapittel van Keulen. De gemeentelijke overheid vindt dat de erfgenamen van het goed van Alpaïdis de plicht hebben in te staan voor het herstel en de veiligheid van de parochianen tijdens de kerkelijke plechtigheden. De plebaan-pastoor, die zoals verder wordt beschreven kanunnik is, maar toch de zielezorg over de gelovigen heeft en die daardoor aanleunt bij de dorpsgemeenschap, maar toch zijn plaats in het kapittelkoor met de inkomsten eraan verbonden niet wil zien verloren gaan, staat tussen de twee partijen. Een toren valt in, de klokken staan al tientallen jaren opgesteld op het kerkhof, de gelovigen krijgen vallende brokstukken op het hoofd tijdens de godsdienstige plechtigheden...

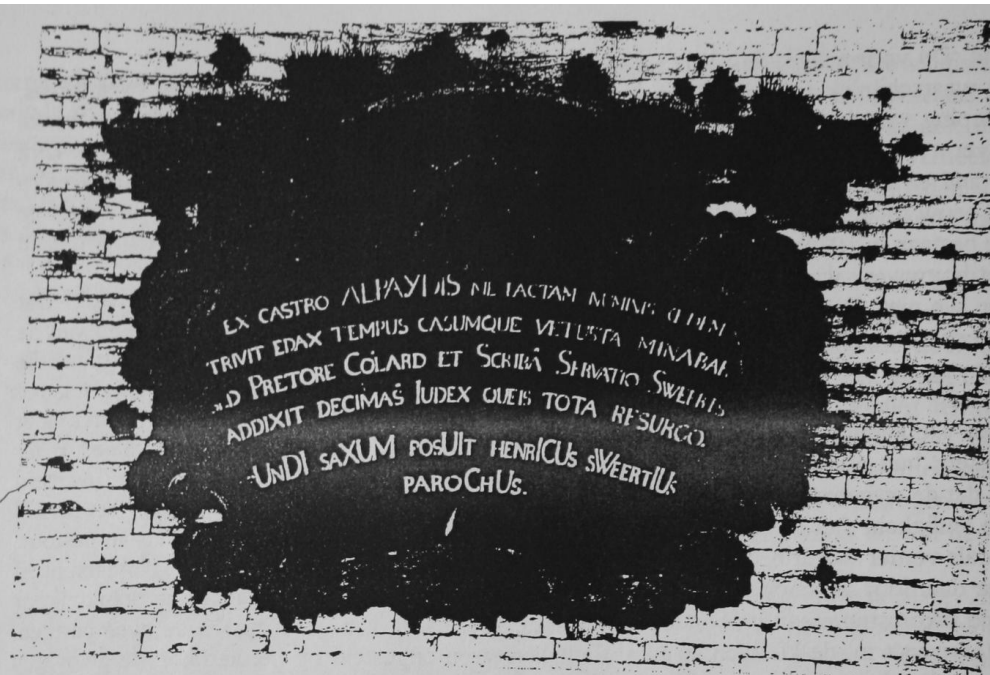
Over de situatie van de kerk voor de 16de eeuw hebben we geen gegevens. Het dispuut over het betalen van herstellingswerken draaide ook rond het eigendomschap van de toren. Hoorde de toren bij de kerk, of was hij de plaatselijke versterking? Vergeten wij niet dat de toren een uitkijkpost was en dat bij onheil de bevolking haar kostbare zaken in de kerk in veiligheid bracht.

1754 Een majestueuze rococokerk wordt gebouwd

Uiteindelijk wordt vanaf 1754, 250 jaar geleden een aanvang gemaakt met de realisatie van de huidige kerk. De lopende gerechtszaak over wie wat moet betalen zal duren tot 1853. Dan zal het kapittel al meer dan 50 jaar opgehouden hebben te bestaan. Maar de nieuwe kerk mag gezien zijn. Het is de triomf van de Sweertsen, het reclamebord bij uitstek voor hun macht en florerende biernijverheid. Probeer eens te achterhalen van op welke afstand de St Gorgoniuskerk te zien is vanuit elke windrichting!

Wat valt hieruit te leren?

De oude kerk heeft een lijdensweg gekend. Ze had kunnen gered worden zoals met andere romaanse kerken is gebeurd. De gedenksteen op de toren zwijgt over de voorbij twisten en schrijft de ondergang van de vorige kerk toe aan ouderdom en de speling van het lot. Ouderdom klopt, maar is niet onherstelbaar (de kerk viel met stukken en brokken in mekaar, maar er was nergens sprake van ernstige constructiefouten of verzakkingsgevaar). En met een uitdrukking die op de lotsbeschikking zinspeelt kan men alle kanten uit. En die *cartouche* zet vooral de naam Sweerts in het zonnetje.

'Van castrum van Alpaïdis werd ik tempel van God; knagende tijd, ouderdom, noodlot hebben mij tot puin gebracht; maar onder het meierschap van Collard en het secretarisschap van Servatius Sweerts, heeft de rechter mij de tienden toegekend waardoor ik nu helemaal nieuw herrijs. Henricus Sweerts, pastoor, legde de eerste steen'

Moest de oude majestueuze kerk niet verdwijnen als sluitstuk in het politieke streven van de clan Sweerts om een dagelijks zichtbaar teken van hun superioriteit te kunnen tonen aan de Hoegaardse bevolking, aan het kapittel, aan de Luikse overheid en aan de zeer wijde omgeving? Maar de nieuwe kerk mag gezien worden. Ze geldt zowat als het voorbeeld van kerkelijke rococo. Als de toren nu vakkundig hersteld wordt kan ze bijna onberispelijk bogen op een ouderdom van 250 jaar. Ook niet min en er zijn naast al die jaren ook twee wereldoorlogen overheen gegaan!

Van herenwoonst van Carolus Van Nerum tot Pastorij van Hoegaarden

De plebaan-pastoor was een kapittelheer. Het kapittel had een college van 12 kanunniken, die elk een eigen rang en functie hadden, waaraan een *prebende* (een dotatie) vasthing. De inkomsten kwamen dus van een grondopbrengst, verzinnebeeld in een altaar in de kerk, en in ruil waarvoor de kanunniken tot in der eeuwigheid moesten bidden voor het zieleheil van Alpaïdis. De proost van het kapittel benoemde één van de kanunniken tot *plebaan* (pastoor van de parochie), en deze moest dus instaan voor het geestelijk welzijn van zijn parochianen. Het eigenaardige van het kapittel was dat de proost niet alleen behoorde tot de hoogste Duitse adel, maar dat deze zelf een functie bekleedde in het Domkapittel van Keulen, waarvan dat van Hoegaarden afhing. Die man was dus nooit in Hoegaarden en werd hier ter plaatse vervangen door de vice-proost, die normaal ook niet te Hoegaarden, maar te Luik verbleef. Gewoonlijk stond aan het hoofd van een kapittel van kanunniken een *deken*. De pastoor van Hoegaarden was niet alleen kanunnik in het kapittel, maar ook de derde in de rangorde. Hij was ook de kanunnik die ter plaatse resideerde, wat niet kan gezegd worden van de twee eerste functies. Ook van de andere kanunniken kan moeilijk gezegd worden dat zij te

Hoegaarden verbleven. Om allerlei redenen was dat niet vanzelfsprekend, ook al moesten in theorie de kanunniken wel hun residentie te Hoegaarden hebben.

Geleidelijk maakten de pastoors zich meer en meer los van hun kapittel, maar ze bleven wel hun prebende als kanunnik en hun ereplaats in het koor opeisen. Dat werd trouwens in de hand gewerkt door de Luikse *aartsdiaken* (vicaris-generaal) voor Brabant, die elke bevoegdheid betreffende de parochie voor zich opeiste; de parochie Hoegaarden viel immers onder zijn ambtsbevoegdheid. De kapittelproost betwistte die Luikse inmenging, maar zonder resultaat. Luik erkende wel het benoemingsrecht van de proost om de pastoors te benoemen.

Jan Vandenputte (alias Dupuis), eerste pastoor van een Hoegaardse traditie

Zo wordt Jan Vandenputte (1659-1705), een kanunnik, in 1659 door de proost tot *plebaan* aangesteld. Vier jaar later benoemt Luik hem tot *vicarius perpetuus* (ook pastoor dus). Na Vandenputte zal alleen Luik nog de Hoegaardse pastoors aanstellen (tot aan de Franse Tijd). Van dan krijgen we (eigenlijk tot 1841) uitsluitend Hoegaardiers aan het hoofd van de parochie, allemaal nauw verwant aan elkaar en Vandenputte. In 1692 wordt Jan Vandenputte deken benoemd van het *Hoegaardse Concilie* (dekenij Hoegaarden), in 1654 opgericht, afgeschaft met de Franse Tijd. In 1964 wordt de dekenij Hoegaarden heropgericht en is ondertussen weer opgeheven. Tot in de 17de eeuw woonde de plebaan-pastoor in het Kapittelhuis, de gemeenschappelijke woonst voor de kanunniken. Of de eerste tientallen jaren de kanunniken een gemeenschappelijke woonst hadden is absoluut niet zeker en we weten evenmin of het eerste kapittelhuis op de Houtmarkt stond. Wel is het zo dat het oude kapittelhuis in 1632 afbrandde en dat op dezelfde plaats het huidige woongebouw werd opgetrokken.

De eerste echte pastorij

Het is Jan Vandenputte die als gevolg van de onenigheid met de overige kanunniken, weigert nog langer onder hetzelfde dak te wonen. Het kapittel kocht dan een huis voor de pastoor "*achter de kerk, tussen het kerkhof en de weg van Tienen naar Elst.*" Dat is ergens in de huidige Pastorijstraat of in de Walenstraat (ca 1680-85). Pastoor-deken Hubert Sweerts zal deze woonst verlaten tussen 1770 en 1775. Het gebouw is bouwvallig en onbewoonbaar geworden omwille van uitblijvende herstellingswerken. De blijvende geschillen van pastoor en dorpsbestuur enerzijds tegen de kapittelheren anderzijds over kosten en baten, maken dat ook dit gebouw langzaam verviel tot alleen de sloop ervan nog zinvol was.

Verhuist Sweerts gedwongen door omstandigheden of met voorbedachten rade?

Pastoor Sweerts trok dan in bij zijn zuster Barbe, de weduwe van Carolus Van Nerum (1689-1757). Carolus had langs de toenmalige *Molenweg* een riante herenwoning met voor die tijd alles erop en eraan laten bouwen en er in 1747 zijn intrek genomen. Hier bleef pastoor Sweerts wonen na de dood van Barbe in 1778, met toestemming van de erfgenamen. Een jaar later stond Sweerts zijn plaats van pastoor af aan zijn neef Jan Hubert Sweerts, die eveneens deken werd verkozen, en deze kwam inwonen. Ook de opvolgers namen hun intrek in dezelfde woonst, die in 1805 werd verkocht aan het echtpaar Paillet-Sweerts. De Hoegaardse parochiepriesters hadden een pastorij, die volgens de wetgever ruim beantwoordde aan de officiële voorschriften, en waar de gemeente, die voor een fatsoenlijke behuizing van de pastoor moest instaan, geen cent huurgeld moest betalen.

De pastorij wordt *officieel* pastorij

Sinds de overeenkomst tussen kerk en staat, gesloten door paus Pius VII en keizer Napoleon, moest de gemeente de last van een pastorij op zich nemen. Al van voor de Belgische Onafhankelijkheid had deze overheid plannen voor een gemeentehuis, annex pastorij, maar vooral geldgebrek maakte dat de bouw steeds weer uitgesteld werd. Ook kwam daar nog bij kijken dat de pastorij een tuin moest hebben, wat zou leiden tot het herbeschikken van een deel

van het toenmalige kerkhof (dat zoals overal rond de kerk lag). En dan kwam men daar aan plaatsgebrek. De oplossing was natuurlijk van de dienstdoende woonst van de pastoors te kopen en te bestemmen als officiële pastorijs.

Op 22 oktober 1831 bekrachtigde de gemeenteraad de aankoop van het "*sterke en ruime huis met tuin, stallen en een bakhuis ter grootte van 64a 40ca*" om het te bestemmen als pastorijs. Bij de officiële schatting op 31 oktober door twee deskundigen, aangesteld door de gemeente ging het om "*een ruim en prachtig dubbelhuis met koetspoort en duiventil, stallen, bakhuis en binnenkoer en een weelderige tuin met gloriëtte; er is een uitgang op twee straten; het huis is in goede staat en heeft een rijke houtbekleding.*" De gemeente had 6.000 florijnen voorzien, maar de schatting bracht het geheel op 6.700 florijnen (14.137 frank). De pastorijs werd op 4 november 1831 ingehuldigd door het gemeentebestuur. Het gebouw was met *guirlandes* versierd en in het beschadigde wapenschild boven de koetspoort stond te lezen: "*Pastorie van Hougaerden 1831.*"

'tNieuwhuys levende getuige van 2000 jaar Hoegaardse geschiedenis

'tNieuwhuysmuseum (geopend in 1965) krijgt concurrentie

Aan de kerk begonnen we onze uiteenzetting met *Hoegaarden 1000*. Hier doen we er nog duizend jaar bij. Hier op de plaats waar in 1965 zowel het heemkundig museum openging als de heemkundige kring met tijdschrift werd gesticht.

Voor 1965 was er geen museum. Herinneren wij ons de uitspraak van dr Verbesselt over Hoegaarden als één groot openluchtmuseum in het begin van die jaren 60 en wat zouden wij dan nog meer gezocht hebben in een droog opstapelen van getuigen van het dorpsverleden? Wie zou daar trouwens moeten het impuls voor gegeven hebben? Het gemeentebestuur? Wel, toen de Hoegaardier Jef Vander Velpen, pastoor te Boven-Lo, in 1959 zijn *Geschiedenis van Hoegaarden* publiceerde werd er van de zijde van de gemeentelijke overheid geen enkele interesse betoond. Was dat een plaatselijk tekort of een vrij algemeen verschijnsel? Feit is dat de gemeentelijke overheid in 1981 wel een, beperkt aangepaste, heruitgave bezorgde van dit degelijk werkstuk. Gezien het jaartal 1981, gezien de gemeentelijke inspanningen ivm *350 jaar Palmtraditie (1631-1981)*, gezien de archeologische opgravingen van toen en de geboorte van een tweede heemkundige kring in die periode, komen wij terug in de dorpspolitiek terecht. Het grote verschil is dat heel wat knap werk werd verricht waar uiteindelijk ook deze uiteenzetting heeft uit geput.

Eigen verleden: fierheid of berekening?

Dit brengt ons tot de vraag of de officiële belangstelling voor het eigen verleden, bij de voorouders verschilde doorheen de loop der tijden. Feit is dat die belangstelling zeer groot was vanaf ergens in de 17de eeuw tot en met de jaren 1850. Voor die tijd ontbreken ons voldoende bronnen om een oordeel te kunnen vormen. Waarschijnlijk heeft het einde van het graafschap Brunengeruz, de (her)opkomst van Tienen, de mislukking van de Luikse Prinsbisschop om van Hoegaarden een versterkte vooruitgeschoven post te maken tegen Brabant, Hoegaarden van grote aspiraties doen afzien. Het open karakter van de vrijheid-zonder-wallen en de grote input van politieke en economische vluchtelingen als gevolg van het feit dat het om een Luikse *enclave* ging binnen Brabant heeft zeker de fierheid voor het eigen verleden niet bevorderd. Die om welke reden ook nieuwe inwoners kwamen wel in een zeer vruchtbare streek terecht, waar wijn en later bierproductie fortuinen opbrachten. Niet alleen bleken microklimaat voor de wijnstok en later de grong voor de granen zeer geschikt te zijn, de producenten vertoefden zich in een soort finantieel paradijs. De *Vrijheid Hoegaarden* was belangrijk én voor Luik én voor Brabant, zodat de Hoegaardiërs er letterlijk munt konden uitslaan. Ook het kapittel van

kanunniken was op het vlak van historische binding van weinig betekenis, gezien de meeste van die heren nooit in Hoegaarden verbleven hebben.

De Sweertsclan

En dan komt er een kentering wanneer de 17de eeuw een aantal persoonlijkheden op de voorgrond brengt die door hun wil om politiek, economie en kerk te domineren er in slagen om een soort dynastie te vormen. Met de invloedrijke familie Sweerts als centrum wordt een familiale macht uitgebouwd aan het verleden een belangrijke rol toebedeelt. Een uitgebreid archief, een zeer gedegen kennis van het dorpsverleden en een nauwgezet bijhouden van de actualiteit moeten de glorie van de Sweertsclan bevestigen en de basis vormen voor machtige elkaar opvolgende generaties. De geschiedenis is ten dienste gesteld van het eigen gelijk en moet dienen om hun almacht te verrechtvaardigen en te bestendigen. Het *Sweertsboeck*, dat wij alleen maar kennen van een paar overgebleven afschriften van bepaalde documenten, de *Confrerie der V notabele Geslachten van Hougaerde* van 1741, het vinden van twee bundels documenten bij opgravingen hier in 'tNieuwhuys, de *memorieschriften* die door Elisabeth Van Nerum werden opgesteld, ... zijn voorbeelden van het belang dat de Sweertsen hechtten aan het bewaren van de kennis van het verleden. Ook al is hier het geldelijk voordeel dat de uitzonderlijke positie met zich meebrengt, nooit veraf. En al was hun kennis van dat verleden zeer gedegen, het was ook selectief, vastgepint op het eigen gelijk. Denken wij maar eens even terug aan de oeverdracht van het archief door secretaris Sweerts een de de nieuwe machthebbers in de periode van Franse overheersing.

Met de teloorgang van de *Confrerie* en de familie-gilden in de loop van de tweede helft van de 19de eeuw blijkt ook de interesse voor het dorpsverleden teloor te gaan. Een mooi voorbeeld is dat van een afschrift van een aantal belangrijke archiefstukken, vervaardigd in 1618. Deze bundel werd door ALphonse Wauters geconsulteerd bij zijn opzoekingswerk dat hij tussen 1875 en 1880 verrichtte ivm de geschiedenis van Hoegaarden. Deze werd uitgegeven in 1882 als onderdeelje in zijn *Histoire des Communes Belges, Canton de Tirlemont*. Deze bundel is na deze vermelding in Wauters nergens meer opgedoken. Of zou er mee gebeurd zijn wat Wauters verhaalt over de archieven van het kapittel: "...ces documents sont détruits ou cachés...Il semble d'ailleurs que depuis longtemps on s'est efforcé de jeter de l'ombre sur la véritable origine du chapitre." Vast staat trouwens dat wat betreft het moedwillig vernietigen van documenten, de secretaris A.B. Sweerts een deel van de gemeentelijke archieven in de waterput van het *Arendsnest* heeft gegooid, liever dan ze aan zijn revolutionnaire opvolgers af te staan. En zo komen we aan de historie van 't Nieuwhuys.

2000 jaar bewoningsgeschiedenis

Belangrijk is dit gebouw omdat de plaats sedert twee millennia onafgebroken bewoond is, de relictten daarvan nog te zien zijn en de volksverhalen die doorheen de eeuwen over deze plaats ontstaan zijn, zijn door ontdekkingen en opgravingen juist bevonden.

De eerste vondsten werden op het einde van de negentiende eeuw gedaan toen de toenmalige pastoor Redig sieraden, keramiek en Romeinse munten vond in de kelders. Maar zekerheid over het bestaan van een Romeinse afspanning kwam pas toen in 1965 de waterput uit de 5de eeuw werd ontdekt. Daarmee was ook de uitleg gevonden achter verhalen over een kluizenaar die hier verbleef en over een magische bron.

Het verhaal dat er mensen werden begraven in de kelders van de oude afspanning deed vermoeden dat er hier ooit een soort begraafplaats was. Feit is dat de vorige eigenaar een stenen kruis vond en hij heeft het in de muur in de taverne laten in metselen.

'tNieuwhuys zelf heeft zijn naam gekregen na de heropbouw tussen 1647 en 1657. Bouwheer was waarschijnlijk Daniël Bormans die in 1645 het *blok* had gekocht van Gonus Van Mol, waarop hij de *Cruysblockhoeve* en 'tNieuwhuys liet optrekken. Een tekening van 'tCabaret uit 1582 is bewaard. Bij de heropbouw of nieuwbouw was er geen verdieping. Die kwam er in de

loop van de 18de eeuw, 1747 staat er op een balk. De verdieping werd, en niet alleen hier alleen, gerealiseerd met recuperatiebalken van de voormalige kerk, ofwel van delen die ingestort waren, ofwel van materiaal dat, bij de herbouw vanaf 1754, vrij kwam. Zo is er in het balkwerk van de verdieping duidelijk te zien dat het om hergebruik gaat. De zware eiken balken getuigen niet alleen van een hoge ouderdom, maar tonen ook aan dat ze uit een grote en zware constructie zijn gerecupereerd. De familiedocumenten bevestigen trouwens dat het om materiaal van de oude kerk gaat.

Er is ook een verband met de pastorijs. Wanneer Carolus Van Nerum in 1723 huwt met Barbe Sweerts krijgt het jonge koppel 'tNieuwhuys in voordonatie. Zij krijgen een stuk van de latere erfenis. Bekijk aandachtig de kopijen in de tavernes, het geheel was heel wat groter dan wat er nu overblijft.

Tijdens de Franse Tijd (1795-1815) was 'tNieuwhuys tegelijk tavernes, gemeentehuis, hoofdplaats van het *Kanton Hoegaarden*, gevangenis, plaats waar de tegenstanders van het nieuwe bewind samenkwamen en noodkerk tijdens de zgn *Besloten Tijd*. Een op het eerste zicht zeer onwaarschijnlijk verhaal: voor- en tegenstanders van het nieuwe regime kwamen samen in hetzelfde gebouw. Er was alleen niveauverschil: kelders, gelijkvloers, verdieping. De bewijzen voor deze gang van zaken zijn gevonden in twee bundels documenten die in 1964 en 1965 zijn tevoorschijn gekomen bij opruimings- en opgravingswerken in de kelder. Daarbij kwam het tracé aan het licht van een onderaardse vluchtgang. Naast een uitvoerig relaas van de Franse Periode door de ogen van de opzijgeschoven *Geslachten*, kwamen andere familiedocumenten en zelfs een lijst van een tiental andere bergplaatsen aan het licht. Daarmee werden ook de overlevingsverhalen over die troebele periode naar waarheid bevestigd.

Na de Franse Tijd bleef 'tNieuwhuys gemeentehuis tot in 1832 het huidige gemeentehuis er stond en de verhuis, langs de Tomme- en Pastorijsstraat, de inboedel naar de plaats bracht waar dit verhaal begon.

Bij wijze van besluit

Niet alle facetten van deze gebouwen werden belicht, dat zou teveel geweest zijn. Ons doel was deze bouwsels in hun kader plaatsen en oog hebben voor de mensen die er zich in en rond bewogen hebben. Aandacht besteden aan hun motieven en drijfveren. Door die mensen positief te benaderen krijgen we van het verleden ook een rijke return. Uit wat overblijft valt nog alles te zien voor wie er oog voor heeft.

Dezelfde conclusies hadden we kunnen bereiken met een rondwandeling te doen rond een thema als *Spanningen tussen autochtonen en allochtonen doorheen de geschiedenis van Hoegaarden of De grote Hoegaardse familiedrama's*.

Menu aangeboden aan al wie ingeschreven is voor de Van Nerumdag van 24 april 2004

vissalade
gerookte zalm
diverse sausen en vruchten en groenten
koude vleeswaren
gemengde sla en aardappelsla
vier verschillende kazen
assortiment brood
kruidenboter
vlaai
één Hoegaarden
één koffie

Art 24 Genealogie Hoegaarden in het Kapittelhuis

(M. Dodion)

Registers van de burgerlijke stand en parochieregisters die vanaf mei 2004 kunnen geraadpleegd worden in 't Kapittelhuis (naast de Vlaamse Toontuinen) op de Houtmarkt te Hoegaarden. De heemkundige kring 't Nieuwhuys zal een permanentie verzorgen waarvan de data en uren mettertijd meegedeeld zullen worden. Al wie interesse heeft voor zijn Hoegaardse roots zal er kunnen beschikken over genealogische bronnen en historische stoffering voor het realiseren van zijn stamboom en het reconstrueren van zijn familiegeschiedenis.

Van onderstaande registers zal een fotokopie beschikbaar zijn:

De registers van de burgerlijke stand en de parochieregisters die zich bevinden op het gemeentehuis te Hoegaarden:

- Oude parochieregisters Sint Gorgonius (Hoegaarden) van 1621 tot 1796
- Oude parochieregisters Sint Lambnertus (Overlaar) van 1660 tot 1797
- Oude parochieregisters Sinte Ermelindis (Meldert) van 1646 tot 1797
- Parochieregisters Sint Gorgonius (Hoegaarden) van 1796 tot 1812
- Parochieregisters van Sint Lambertus (Overlaar) van 1797 tot 1812
- Parochieregisters van Sint Servatius (Rommersom) van 1796 tot 1812
- Parochie Sint Nicolaas (Outgaarden): klapper 1649-1950
- Registers van de burgerlijke stand Hoegaarden: geboortes 1813-1900
huwelijken 1796-1900
overlijdens 1796-1900
- Registers van de burgerlijke stand Overlaar: huwelijken 1797-1812
overlijdens 1797-1812
geb, huw, overl 1814-1820
- Registers van de burgerlijke stand Rommersom: huwelijken 1797-1812
overlijdens 1797-1812
geb, huw, overl 1813-1821

De registers die zich bevinden op de pastorie te Hoegaarden:

- Geboorteregisters van de Sint Gorgoniusparochie vanaf 1738
- Huwelijksregisters van de Sint Gorgoniusparochie vanaf 1795
- Overlijdensregisters van de Sint Gorgoniusparochie vanaf 1797
(de overlijdens na 09/08/1898 tot en met 1932 ontbreken)

Naast de bovenvermelde akten en klappers zal er mogelijkheid zijn om een aantal reeds gerealiseerde stambomen te raadplegen

Een aantal andere archivalia zoals testamenten, registers van Broederschappen, kadastrale leggers en andere kieslijsten zullen eveneens ter beschikking liggen van de geïnteresseerden

Het uitgebreide archief van de Confrerie der V Geslachten zal ook in de mate van het mogelijke ingeschakeld worden

Ook een aanzienlijke reeks doodsprentjes en -brieven ligt ter beschikking vanaf de opening van het genealogisch en geschiedkundig centrum

Art 25 Stamboom Michel: afstamming Anita Van der Hoeven

(M. Dodion)

- 1 Michel Henri x Peeters Anne Catherine
- 2 Michel Bernard (Hoeg 26.06.1787-17.04.1861)
x Nijs Marie-Josephe (Meldert 1786-Hoeg 18.10.1859)
- 3 Michel Lambert (Hoeg 23.07.1827-Hoeg 31.03.1888)
1x Schoenssetters Anne Gertrude (Hoeg 06.01.1831-03.01.1857)
2x Vansumsen Catherine (Trinette) (Outgaarden 29.04.1834-Hoeg 19.02.1896)
- 4 Uit dit tweede huwelijk werden zeven kinderen geboren
(Lambert had er al twee uit het eerste huwelijk met Schoenssetters Anne Gertrude)
twee van die kinderen waren Michel Charles Louis (Hoeg 17.10.1863-26.10.1918) (4a)
en Michel Clement Victor (Hoeg 17.06.1870) (4b)
- 4a Michel Charles Louis (Hoeg 17.10.1863-26.10.1918)
x Loosen Antoinette (het huwelijk werd te Bost gesloten)
- 5a Michel Jean Baptist (Hoeg 1890-1950) x Depus M.E.H.
- 6a Michel Charles Louis (Hoeg 1913) 1x Taverniers M.J.
2x Piraux Irma te Zétrud-Lumay
- 7a Michel Louis (Tienen 1947) (Tienen omdat hij in de kliniek geboren is),
onze huidige federale minister van Buitenlandse Zaken
- 4b Michel Clement Victor (Hoeg 17.06.1870)
x Loosen Maria (Hoeg 21.05.1875-Tienen 14.06.1945)
Antoinette en Maria Loosen waren twee zusters, getrouwd met twee broers Michel
- 5b Michel Clemence Victorinne (Hoeg 26.06.1902-Ganshoren 04.10.1982)
x Van der Hoeven Joseph Raymond (Mechelen 21.10.1898-Elsene 1946)
- 6b Van der Hoeven André (Brussel 09.01.1929) x Lenselaer
- 7b Van der Hoeven Anita

Dit alles betekent dat de overgrootouders van minister Louis Michel en van Anita Van der Hoeven twee broers waren, getrouwd met twee zussen;
Dit betekent meteen dat Anita in de achtste graad verwant is met onze huidige minister van Buitenlandse Zaken.

Edito

Met dit eerste nummer van het jaar 2004 begint ook de 45ste jaargang van Familieschoon. Tijd om even terug te kijken op wat voorbij is zou passend zijn, maar vooruitkijken naar wat gaat komen is naar ons inziens veel vruchtbaarder.
voici le premier numéro de Familieschoon de cette année. Notre périodique fête déjà son 45ième anniversaire! Et nous avons à annoncer une fois de plus deux activités superbes.

Le 24 avril prochain nous attendons tous les Van Nerum à Hoegaarden
Le fondateur de notre revue feu Hubert Van Nerum (1923-1994) est décédé il y a 10 ans;
Nous voulons conserver sa mémoire avec une journée commémorative le 24 avril;
Tous ceux qui l'ont connu, tous les membres de la famille, tous les frères et soeurs de la Confrérie des V Lignages nobles, enfin tous les Van Nerum sont invités à Hoegaarden

Alle dragers van de familienaam Van Nerum worden op 24 april verwacht te Hoegaarden om Hubert Van Nerum te herdenken;
Stichter van ons tijdschrift Familieschoon, heroprichter van de familiegilde Van Nerum en van de Confrerie der V nobele Geslachten van Hoegaarden wordt die dag herdacht;
Alle familieleden, alle Confrerieleden en alle naamdragers Van Nerum worden met aandrang verwacht op deze familiedag Van Nerum.

Er is nog meer dit jaar
Et il y a encore plus

De Regentiedag van 9 oktober 2004 zal in het teken staan van een bezoek aan de crypte van de St Gorgoniuskerk, waarover we in het volgende nummer verder zullen berichten;
De openstelling van de crypte, uitsluitend op 9 oktober, is een zeer uitzonderlijke gebeurtenis die sinds 1814 slechts zeer uitzonderlijk heeft plaats gevonden. In de loop van de 20ste eeuw is de crypte maar driemaal gezocht geweest en dan nog door een zeer beperkt aantal mensen;
Deze gelegenheid mag niemand laten voorbijgaan!

Le 9 octobre on aura l'occasion de visiter la crypte de l'église St Gorgon;
Durant le 20ième siècle on n'a ouvert la crypte que trois fois!
Le 9 octobre sera une fois de plus la journée unique pour tous ceux qui veulent y descendre pour commémorer leurs ancêtres.

Het lidgeld blijft 10 euro per jaar; wij vragen met aandrang deze luttele som te storten op de rekening van de Confrerie
La cõtisation annuelle de 10 euro est pour nous un grand soutien; n'oubliez pas faire un versement sur notre compte

Met vreugde kunnen wij meedelen dat
Nopus sommes très heureux de faire part que

Le baron Ch. Roberti de Winghe

Het voorzitterschap van de Ereraad op zich neemt
en vanaf nu Hoofderedeken van de Confrerie is
est le nouveau Doyen d'honneur en Chef de notre Confrérie

Programma - Programme

Van Nerumdag van Zaterdag 24 april 2004

Journée de la Famille Van Nerum Samedi 24 avril 2004

Wij verwelkomen alle naamdragers Van Nerum te Hoegaarden

Nous accueillerons tous les Van Nerum à Hoegaarden

Wij verwachten ook de afstammelingen van de Confrerie der V Geslachten van Hoegaarden om samen de Van Nerumdag te vieren. De families Sweerts, Van Nerum, Hoebancx en Struys samen met hun afstammelingen worden te Hoegaarden verwacht, de bakermat van hun geslacht en waar nog zoveel herinnert aan het roemrijke verleden van hun voorouders.

Les familles Sweerts, Van Nerum, Struys et Hoebancs sont les invités à Hoegaarden pour commémorer ensemble l'histoire glorieuse des ancêtres. Hoegaarden est comme un grand écrin familial où maints édifices et maisons respirent toujours le souvenir de nos familles.

10u30/10h30

Neerlegging van bloemen op het graf van wijlen Hubert Van Nerum (1923-1994), heroprichter van de Gulden Lelie en stichter van het genealogisch-heraldisch tijdschrift Familieschoon; mede dank zij hem werd in 1971 de aloude Confrerie van de V notabele Geslachten van Hoegaarden heropgericht.

Visite au cimetière de Hoegaarden où repose feu Hubert Van Nerum, inspirateur des recherches généalogiques à Hoegaarden.

11u/11h

Ontvangst op het gemeentehuis (van 1795 tot 1832 was 't Nieuwhuys het gemeentehuis van Hoegaarden)

Verre de l'amitié offert par la commune de Hoegaarden dans la grande salle de la maison communale ('t Nieuwhuys faisait fonction de maison communale jusqu'en 1832)

12u30/12h30

Koud buffet in 't Nieuwhuys, oudste woonst van Hoegaarden en stamhuis van de V Geslachten; Carolus Van Nerum kreeg dit goed ter gelegenheid van zijn huwelijk met Barbe Sweerts.

Buffet froid au 't Nieuwhuys, la plus ancienne demeure de Hoegaarden et une des maisons des plus chères aux V Lignages. Propriété offerte à Charles Van Nerum à l'occasion de son mariage avec Barbe Sweerts en 1723

14u30/14h30

De stichting Vander Taelen-Van Nerum (1874-2004)

La fondation Vander Taelen-Van Nerum (1874-2004)
Leven en werk van Hubert Van Nerum (1923-1994)
Hubert Van Nerum (1923-2004) et la Confrérie des V Lignages nobles de
Hoegaarden

*Tous les participants recevront une brochure avec l'état actuel des recherches sur
les Van Nerum;*

*Alle deelnemers krijgen een brochure met de stand van zaken in het onderzoek
naar de familie Van Nerum*

*Inschrijvingsstrook terug te sturen of telefonisch in te schrijven bij
A renvoyer ou donner un coup de fil à*

*Arthur Van Nerum, Parklaan 5, 1860 Meise, 02/269 49 00
Dodion Maurice, Lelielaan 34, 3191 Hever, 015/614324
e-mail: dodionm@hotmail.com*

*Gelieve het bedrag van 20 euro per persoon, koud buffet met een witte van
Hoegaarden en koffie met taart inbegrepen, over te schrijven voor 10 april op
volgende rekening :*

*Veillez verser la somme de 20 euro par personne (de préférence avant le 10
avril), buffet froid avec une bière blanche de Hoegaarden et le café avec la tarte
inclus, au compte suivant :*

*000-0895026-07 van de Confrerie der V Geslachten van Hoegaarden
de la Confrérie des V Lignages de Hoegaarden*

Naam/ Nom :

Adres/ Adresse :

stort heden/ verse : x 20 euro

De Confrerie hoopt U allen te kunnen ontmoeten voor een groots familiefeest
La Confrérie vous accueillera cordialement le 24 avril à Hoegaarden

Programma - Programme

23de Regentiedag van Zaterdag 9 oktober 2004
23ième Journée de la Régence du samedi 9 octobre 2004

Wij verwachten de afstammelingen van de Confrerie der V Geslachten van Hoegaarden om samen de jaarlijkse Regentiedag te vieren. De families Sweerts, Van Nerum, Hoebancx en Struys samen met hun afstammelingen worden te Hoegaarden verwacht, de bakermat van hun geslacht en waar nog zoveel herinnert aan het roemrijke verleden van hun voorouders.

Les familles Sweerts, Van Nerum, Struys et Hoebancs sont les invités à Hoegaarden pour commémorer ensemble l'histoire glorieuse des ancêtres. Hoegaarden est comme un grand écrin familial où maints édifices et maisons respirent toujours le souvenir de nos familles.

11u/11h

Ontvangst op het gemeentehuis (tot 1832 was 't Nieuwhuys het gemeentehuis van Hoegaarden)

Verre de l'amitié offert par la commune de Hoegaarden dans la grande salle de la maison communale ('t Nieuwhuys faisait fonction de maison communale jusqu'en 1832)

12u30/12h30

Koud buffet in 't Nieuwhuys, oudste woonst van Hoegaarden en stamhuis van de V Geslachten

Buffet froid au 't Nieuwhuys, la plus ancienne demeure de Hoegaarden et une des maisons des plus chères aux V Lignages

14u30/14h30

Z.E.H. Deken Georges Hardiquet, mombaarvader van de Confrerie, gaat ons voor in de crypte van de St Gorgoniuskerk;

Mr le doyen Georges Hardiquet, tuteur spirituel de la Confrérie nous précède dans la crypte de l'église St Gorgon.

Nos commémorons pieusement nos ancêtres qui sont inhumés dans la crypte de l'église, qui sera exceptionnellement accessible;

Wij herdenken onze familieleden begraven in de crypte van de kerk, die zeer uitzonderlijk toegankelijk zal zijn.:

Liggen begraven in de crypte en zullen door hun familieleden gegroet kunnen worden:

Reposent dans la crypte:

Carolus Van Nerum (+1757)

Hubertus Sweerts (+1790)

Henricus Sweerts, pastoor (+1785)

Lucia Schepers, eerste echtgenote van Antoon Balthazar Sweerts (+1789)

Angelina Sweerts, echtgenote van Servaes Sweerts (+1765)

Henri Sweerts, zoon van A.B. Sweerts (+1768)

Philomena Sweerts (+1788)

Barbara Sweerts, echtgenote van Carolus Van Nerum (+1778)

Servaes Sweerts, broer van Hubertus en Barbara (+1779)

Barbara Van Osmael, echtgenote van Hubertus Sweerts (+1782)

Dorothea Van Nerum, kleindochter van Carolus (+1814)

en nog een aantal andere familieleden

et d'autres membres de la famille

Inschrijvingsstrook terug te sturen of telefonisch in te schrijven bij

A renvoyer ou donner un coup de fil à

Arthur Van Nerum, Parklaan 5, 1860 Meise, 02/269 49 00

Dodion Maurice, Lelielaan 34, 3191 Hever, 015/614324

e-mail: dodionm@hotmail.com

Gelieve het bedrag van 20 euro per persoon, koud buffet met een witte van Hoegaarden en koffie met taart inbegrepen, over te schrijven voor 1 oktober op volgende rekening :

Veillez verser la somme de 20 euro par personne, buffet froid avec une bière blanche de Hoegaarden et le café avec la tarte inclus, au compte suivant :

*000-0895026-07 van de Confrerie der V Geslachten van Hoegaarden
de la Confrérie des V Lignages de Hoegaarden*

Naam/ Nom :

Adres/ Adresse :

stort heden/ verse : x 20 euro

De Confrerie hoopt U allen te kunnen ontmoeten voor een groots familiefeest

La Confrérie vous accueillera cordialement le 9 octobre à Hoegaarden

Liggen begraven in de crypte en zullen door hun familieleden gegroet kunnen worden:

Reposent dans la crypte:

Carolus Van Nerum (+1757)

Hubertus Sweerts (+1790)

Henricus Sweerts, pastoor (+1785)

Lucia Schepers, eerste echtgenote van Antoon Balthazar Sweerts (+1789)

Angelina Sweerts, echtgenote van Servaes Sweerts (+1765)

Henri Sweerts, zoon van A.B. Sweerts (+1768)

Philomena Sweerts (+1788)

Barbara Sweerts, echtgenote van Carolus Van Nerum (+1778)

Servaes Sweerts, broer van Hubertus en Barbara (+1779)

Barbara Van Osmael, echtgenote van Hubertus Sweerts (+1782)

Dorothea Van Nerum, kleindochter van Carolus (+1814)

en nog een aantal andere familieleden

et d'autres membres de la famille

Inschrijvingsstrook terug te sturen of telefonisch in te schrijven bij

A renvoyer ou donner un coup de fil à

Arthur Van Nerum, Parklaan 5, 1860 Meise, 02/269 49 00

Dodion Maurice, Lelielaan 34, 3191 Hever, 015/614324

e-mail: dodionm@hotmail.com

Gelieve het bedrag van 20 euro per persoon, koud buffet met een witte van Hoegaarden en koffie met taart inbegrepen, over te schrijven voor 1 oktober op volgende rekening :

Veillez verser la somme de 20 euro par personne, buffet froid avec une bière blanche de Hoegaarden et le café avec la tarte inclus, au compte suivant :

*000-0895026-07 van de Confrerie der V Geslachten van Hoegaarden
de la Confrérie des V Lignages de Hoegaarden*

Naam/ Nom :

Adres/ Adresse :

stort heden/ verse x 20 euro

De Confrerie hoopt U allen te kunnen ontmoeten voor een groots familiefeest

La Confrérie vous accueillera cordialement le 9 octobre à Hoegaarden

Confrerie- en gilderaden - Les fonctions et leurs titulaires chez les lignages

Ereraad

Hoofderedeken: Baron Ch. Roberti de Winghe, Stroobantsstraat 73, 3040 Huldenberg
Mombaarvader: J. Vandervelpen, Pastorijsstraat 30, 3320 Hoegaarden, 016/766173.
Princ. Protectieheer: F. Huon, burgemeester Hoegaarden.

Keurraad

Sweertshuys: G. Sweerts, Bley 42, 3320 Hoegaarden, 016/767076.
Leliehuys: E. Van Nerum, Kauterhof 7, 3320 Hoegaarden, 016/760832.
Hoebancxhuys: V. Claes, Anjelierenlaan 5, 3300 Tienen, 016/810517.

Kapittelraad

Proostheer: Z.E.H. Deken G. Hardiquet.

Hoofdraad van de Confrerie

hoofddeken: G. Sweerts.
hoofdonderdeken: E. Van Nerum
hoofdraadsheer: V. Claes.
comptorist: A. Van Nerum, Parklaan 5, 1860 Meise, 02/2694900.
genealoog: M. Dodion, Lelielaan 34, 3191 Hever, 015/614324.
ceremoniem. - adv.: D. Beeckman de Schore, D. Herreynslaan 87, 2610 Wilrijk, 03/8272880
griffier E. Grooten, Residentie Beatrijs, 169, 3300 Tienen, 016/817235

Raad van de Sweerts-alliantie

deken: G. Sweerts.
onderdeken H. Sweerts, Nerm 147, 3320 Hoegaarden.
raadsheer: W. Sweerts, Leuvensestraat 19, 3290 Diest, 013/311081.
1e gezworene: B. Sweerts, Bley 19, 3320 Hoegaarden, 016/766693.
2e gezworene: J.P. Sweerts, Rue Grosse Boule 17, 1495 Villers-la-Ville, 071/878340.

Raad van de Gulden Lelie

deken: E. Van Nerum
onderdeken: A. Van Nerum, Gemeenteplaats 13, 3320 Hoegaarden, 016/767395
raadsheer: A. Van Nerum (Meise)
1e gezworene: W. Van Nerum, Bley 29, 3320 Hoegaarden, 016/766489
2e gezworene: J. Van Nerum, Rue des Combattants 8, 1320 Beauvechain

Raad Hoebancx-Struys-alliantie

deken: V. Claes.
onderdeken: J. 's Jegers, Burg. Voetslaan 28, 3990 Peer, 011/632504.
raadvrouw: H. Claes, Waaiberg 44/11, 3300 Tienen, 016/815383.
1e gezworene: Ed. Rabbelier, Keldermanstraat 70, 3067 XM Rotterdam
2e gezworene: J. Mineur-Claes, Hogenstraat 95, 3450 Geetbets, 011/588186.